

Weinhold Legal

Legal Update

ŘÍJEN 2026

Obsah

Aktuality z legislativy

[Vyšší ochrana matek při opakované mateřské](#)

[Nová pravidla pro přeshraniční výměnu zdravotních dat a evropskou digitální zdravotní infrastrukturu](#)

Aktuality z judikatury

[Právo domáhat se odstranění vady prohlášení vlastníka nepodléhá promlčení](#)

[Jak se určuje cena díla, které nebylo dokončeno?](#)

Připravované akce

15.10.2026 - [Smluvní ujednání s dodavateli podle nového zákona o kybernetické bezpečnosti – prakticky, do hloubky a v souvislostech](#)

21.10.2026 - [Co \(ne\)dělat v marketingu: Právo v situacích, které řešíte každý den](#)

12.11.2026 - [AI na pracovišti: jak ji bezpečně využívat a co musí zaměstnavatel nastavit – prakticky, do hloubky a v souvislostech](#)

Články

[Nový judikát k valnému shromáždění](#)

Petr Šuchma, epravo.cz

[Co všechno je možné zařadit do bodu pořadu jednání valné hromady s.r.o.](#)

Šimon Kroupa, epravo.cz

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Aktuality z legislativy

Vyšší ochrana matek při opakované mateřské

Od 1. července 2026 se mění pravidla pro výpočet peněžitě pomoci v mateřství (dále jen „PPM“) a rozšiřuje se ochrana žen, kterým vznikne nárok na PPM v souvislosti s narozením dalšího dítěte. Cílem nové úpravy je zejména zabránit nepříznivému poklesu výše PPM při opakovaném čerpání této dávky.

Novelou byla zakotvena zvláštní ochrana pojištěnky při stanovení denního vyměřovacího základu pro účely další PPM, vznikne-li jí nárok na tuto dávku v období do čtyř let ode dne porodu předchozího dítěte. Podle nové právní úpravy se v takovém případě při stanovení denního vyměřovacího základu porovnává denní vyměřovací základ zjištěný u další PPM s denním vyměřovacím základem použitým při bezprostředně předcházející PPM. Pokud je předchozí denní vyměřovací základ vyšší, použije se pro výpočet nové dávky PPM právě tento výhodnější základ (§ 19 odst. 3 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

Ochrana pojištěnky se přitom uplatní i tehdy, vznikne-li nárok na další PPM z jiné pojištěné činnosti, než ze které vznikl nárok na bezprostředně předcházející PPM, pokud pojištěnka před nástupem na další PPM splní podmínku účasti na pojištění alespoň po dobu 270 kalendářních dní v posledních dvou letech; u osob samostatně výdělečně činných a zahraničních zaměstnankyň je navíc nutná účast na příslušném pojištění alespoň po dobu 180 kalendářních dnů v posledním roce.

Významnou novinkou je rovněž rozšíření okruhu pojištěnek, kterým může vzniknout nárok na PPM i v době, kdy již nejsou účastny nemocenského pojištění. Pokud pojištěnka v období do čtyř let od porodu předchozího dítěte nesplní podmínku nároku na PPM, může jí vzniknout nárok ve zvláštním režimu. Podmínkou je zejména předchozí účast na nemocenském pojištění alespoň po dobu 540 kalendářních dnů v posledních čtyřech letech před nástupem na bezprostředně předchozí PPM. Nová úprava tak dopadá zejména na situace, kdy žena mezi dvěma rodičovskými dovolenými přestane být ekonomicky aktivní nebo jí skončí pracovní poměr.

Pro zaměstnavatele je změna relevantní zejména v souvislosti s opakovaným čerpáním mateřské a rodičovské dovolené a administrací nároků zaměstnankyň na PPM. Přestože samotný výpočet PPM provádí orgány nemocenského pojištění, nová pravidla mohou mít přímý dopad na zaměstnankyň, které se po rodičovské dovolené vracejí do zaměstnání a následně opět nastupují na mateřskou dovolenou. Zaměstnavatelé by proto měli při posuzování nároků zaměstnankyň počítat s tím, že od 1. července 2026 se na opakované nároky na PPM uplatní nová pravidla, které mohou vést k použití dříve stanoveného denního vyměřovacího základu, pokud je pro zaměstnankyň příznivější.

Právní základ: Změny přináší zákon č. 300/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Nová pravidla pro přeshraniční výměnu zdravotních dat a evropskou digitální zdravotní infrastrukturu

Evropské zdravotnictví čeká významný posun v oblasti digitalizace, přístupu ke zdravotním údajům a jejich přeshraniční výměny. Evropský prostor pro zdravotní údaje (dále jen „EHDS“) přináší jednotný evropský rámec pro nakládání se zdravotními údaji a jejich přeshraniční výměnu.

Weinhold Legal

Legal Update

ŘÍJEN 2026

Pacientům poskytuje větší kontrolu nad jejich zdravotními údaji a současně stanoví požadavky na jejich dostupnost ve standardizovaném a interoperabilním formátu. Klíčovou součástí systému bude platforma **MyHealth@EU**, prostřednictvím níž bude zajišťována **přeshraniční výměna prioritních kategorií zdravotních údajů**, zejména patientských souhrnů, elektronických předpisů a potvrzení o výdeji léčiv, lékařských snímků, výsledků vyšetření a propouštěcích zpráv.

V České republice je již nyní zajišťováno zapojení do infrastruktury **MyHealth@EU** prostřednictvím **Národního kontaktního místa pro elektronické zdravotnictví**.

Pacienti budou mít zejména **právo na bezplatný přístup ke svým údajům**, na jejich zpřístupnění poskytovateli dle vlastní volby a na informace o tom, kdo k jejich údajům přistupoval. Pacienti budou rovněž moci doplňovat vlastní údaje (například údaje z wellness aplikací), přičemž takto vložené údaje musí být odlišitelné od údajů zadanych zdravotnickými pracovníky. Právo na přístup k první skupině kategorií zdravotních údajů se začne uplatňovat od 26. března 2029, zatímco u lékařských snímků, výsledků vyšetření a propouštěcích zpráv až od 26. března 2031.

Vedle primárního využití zdravotních údajů se nová právní úprava vztahuje také jejich **sekundární využití**, zejména pro účely vědeckého výzkumu, vývoje a inovací, veřejného zdraví, epidemiologie, plánování zdravotních služeb či regulace léčivých přípravků a zdravotních prostředků. Za tímto účelem vznikne platforma **HealthData@EU**.

V září 2026 byla tato úprava dále konkretizována na prováděcí úrovni přijetím prováděcích nařízení Komise (EU) 2026/2083 a 2026/2098 ze dne 18. září 2026, která upravují zejména fungování platformy **MyHealth@EU** a minimální metadata pro popis datových souborů určených k sekundárnímu využití. Obě prováděcí nařízení mají nabýt účinnosti dne 11. října 2026.

V České republice se implementace EHDS promítá zejména do **připravené novely** zákona č. 325/2021 Sb., o elektronizaci zdravotnictví, kterou Ministerstvo zdravotnictví představilo v červnu 2026. Návrh již prošel vnitroresortním připomínkovým řízením.

Přestože se tedy hlavní povinnosti EHDS budou uplatňovat postupně a první významné povinnosti v oblasti přeshraniční výměny vybraných zdravotních údajů nastanou až v roce 2029, představuje nařízení již nyní významnou změnu pro poskytovatele zdravotních služeb, zdravotní pojišťovny, výzkumné organizace, technologické společnosti i další subjekty nakládající se zdravotními údaji.

Právním základem EHDS je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/327 ze dne 11. února 2025 o evropském prostoru pro zdravotní údaje a o změně směrnice 2011/24/EU a nařízení (EU) 2024/2847.

Aktuality z judikatury

Právo domáhat se odstranění vady prohlášení vlastníka nepodléhá promlčení

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 315/2026 ze dne 22. července 2026)

Nejvyšší soud se zabýval otázkou, zda právo domáhat se odstranění vady prohlášení vlastníka podle § 1168 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“), podléhá promlčení po uplynutí obecné tříleté promlčecí lhůty. Nejvyšší soud dospěl k závěru, že **právo na odstranění vady prohlášení vlastníka se nepromlčuje**. Vycházel přitom z věcněprávní povahy prohlášení vlastníka a z toho, že účelem institutu podle § 1168

občanského zákoníku je **umožnit nápravu vadného vymezení** předmětu vlastnického práva k jednotce, aniž by bylo možné tuto možnost vyloučit uplynutím promlčecí lhůty.

V posuzované věci byl dům rozdělen na jednotky již v roce 1998. Následně vlastníci přijali změnu prohlášení vlastníka, jejímž účelem bylo odstranit nesprávné vymezení společných částí domu. Žalobce však namítal, že v souvislosti s touto změnou došlo k další vadě, neboť z prohlášení vlastníka byla vypuštěna jednotka, která měla podle jeho tvrzení nadále představovat samostatný nebytový prostor v jeho vlastnictví. Žalobu na odstranění tvrzené vady podal až v roce 2022, tedy po uplynutí tří let od okamžiku, kdy se o provedené změně prohlášení vlastníka dozvěděl. Soud prvního stupně i odvolací soud proto dospěli k závěru, že uplatněný nárok je promlčený.

Nejvyšší soud se s tímto právním posouzením neztotožnil. Připomněl, že podle § 1167 občanského zákoníku nelze po zápisu vlastnického práva k jednotce do veřejného seznamu bez dalšího prohlášení vlastníka zpochybňovat prostřednictvím jeho neplatnosti ani určovat, že vlastnické právo k jednotce nevzniklo, nabytí-li vlastnické právo k jednotce další osoba. Pro případy, kdy je jednotka v prohlášení vlastníka vymezena neurčitě, nesprávně nebo neúplně, proto občanský zákoník v § 1168 upravuje zvláštní mechanismus nápravy. Za **specifický druh nesprávnosti** ve vymezení jednotky lze přitom považovat i případ, kdy jednotka v důsledku opomenutí, administrativní chyby či jiného obdobného pochybení v prohlášení vlastníka vymezena vůbec není, ačkoli podle okolností případu vymezena být měla.

Podle Nejvyššího soudu **závěr o promlčitelnosti práva na odstranění vady prohlášení vlastníka nebyl slučitelný** se smyslem a účelem této právní úpravy. Uplynutím promlčecí lhůty by totiž mohla být trvale zachována vada zasahující do **vymezení vlastnických práv** k jednotkám nebo ke společným částem domu.

Nejvyšší soud proto rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení; otázkou, zda prohlášení skutečně obsahuje tvrzenou vadu a zda má být odstraněna, se bude odvolací soud teprve zabývat.

Jak se určuje cena díla, které nebylo dokončeno?

(Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2153/2024 ze dne 9. prosince 2025)

Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí upřesnil **způsob určení ceny díla** v případě, kdy **objednatel zmaří jeho provedení** z důvodu, za který odpovídá. Podle § 2613 občanského zákoníku náleží zhotoviteli v takovém případě cena za dílo snížená o částku odpovídající tomu, co zhotovitel v důsledku neprovedení díla ušetřil. Nejvyšší soud přitom vymezil, jaké náklady lze za takto ušetřené považovat a jakým způsobem je třeba jejich výši při stanovení nároku zhotovitele zohlednit.

V projednávané věci se zhotovitel domáhal zaplacení částky ve výši 1.117.445,- Kč představující cenu za provedení pokládky strojně hlazené drátkobetonové podlahy. Dílo nebylo dokončeno poté, co objednatel neposkytl zhotoviteli potřebnou součinnost a následně zajistil odstranění vady podlahy prostřednictvím třetích osob. Ze skutkových zjištění přitom vyplynulo, že zhotovitel byl **připraven dílo dokončit**, avšak v důsledku postupu objednatele mu to již **nebylo umožněno**. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že zhotoviteli podle § 2613 občanského zákoníku náleží cena za dílo snížená o to, co v důsledku jeho neprovedení ušetřil.

Nejvyšší soud tento právní závěr potvrdil, současně však korigoval způsob, jakým soudy nižších stupňů určily výši nároku. Zdůraznil, že při aplikaci § 2613 občanského zákoníku **nelze postupovat stejně jako při výpočtu slevy z ceny vadného díla**. Zatímco sleva z ceny slouží k nápravě narušené ekvivalence mezi poskytnutým plněním a sjednanou cenou, účelem § 2613 občanského zákoníku je postavit zhotovitele do srovnatelného hospodářského postavení, jako kdyby mu bylo

Weinhold Legal

Legal Update

ŘÍJEN 2026

umožněno dílo řádně dokončit. Při stanovení ceny je proto třeba vycházet z nákladů, které by zhotovitel při řádném provádění díla ještě musel vynaložit, avšak v důsledku neprovedení díla je vynaložit nemusel.

Za **nevynaložené náklady** ve smyslu § 2613 občanského zákoníku lze považovat zejména **náklady na sjednané služby, materiál či režii**, které by zhotovitel při řádném provedení díla **teprve vynaložil**. Naopak se do této úspory **nezahrnuje zisk**. Zohlednit je však třeba také náklady, které by zhotovitel **musel vynaložit v důsledku svého předchozího postupu v rozporu se smlouvou**, pokud by byly nezbytné k řádnému dokončení díla, a které v důsledku jeho zmaření již vynaložit nemusel.

© 2026 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhradu specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážít jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: anna.baarova@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

Automatické vytěžování textů a dat i rozmnožování či extrakce jejich obsahu pro účely automatizované analýzy z tohoto informačního materiálu je ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a § 39c zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona, bez výslovného předchozího písemného souhlasu společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář zakázáno, ledaže při jakémkoliv takovém použití bude autorství společnosti Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář výslovně uvedeno, a to spolu s odkazem na umístění takového textu a dat.